

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI

Wrocław, dnia 12 maja 2015 r.

NK-KS.431.2.1.2015.MGS

Pan
Jacek Klakočar
Dolnośląski Państwowy Wojewódzki
Inspektor Sanitarny we Wrocławiu

Wystąpienie pokontrolne

W dniach od 3 do 20 marca 2015 r. na podstawie art. 28 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. Nr 31, poz. 206 ze zm.) oraz imiennych upoważnień Wojewody Dolnośląskiego z dnia 26 lutego 2015 r. nr NK-KS.0030.25.2015.MGS i NK-KS.0030.26.2015.MGS zespół kontrolny w składzie: Monika Grzywalska-Świątek – starszy inspektor wojewódzki (przewodnicząca zespołu) oraz Matylda Furmanek – inspektor wojewódzki (członek zespołu) z Wydziału Nadzoru i Kontroli Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu przeprowadził kontrolę problemową w trybie zwykłym w Wojewódzkiej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej we Wrocławiu, z siedzibą przy ul. Marii Curie-Skłodowskiej 73/77, 50-950 Wrocław, zwanej dalej WSSE, której tematyka obejmowała realizację zadań z zakresu organizacji przyjmowania, rozpatrywania i załatwiania skarg i wniosków, w okresie od 1 stycznia 2014 r. do dnia kontroli. Czynności kontrolne w siedzibie kontrolowanego organu przeprowadzono w dniach od 3 do 6 marca 2015 r. Fakt przeprowadzenia kontroli odnotowano w książce kontroli pod pozycją nr 1 w 2015 r.

Kontrolę przeprowadzono w oparciu o zatwierdzony w dniu 29 grudnia 2014 r. przez Wojewodę Dolnośląskiego plan kontroli na I półrocze 2015 r. Wojewoda Dolnośląski w zakresie organizacji przyjmowania, rozpatrywania i załatwiania skarg i wniosków nie przeprowadzał wcześniej kontroli w WSSE.

Kierownikiem kontrolowanej jednostki jest od 1 października 2007 r. Pan Jacek Klakočar - Dolnośląski Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny we Wrocławiu, zwany dalej Dyrektorem WSSE.

Podczas kontroli dokumenty udostępniała oraz udzielała informacji Pani Joanna Birecka-Parzonka – młodszy asystent w Dziale Organizacyjno-Prawnym.

Wykonywanie zadań w zakresie organizacji przyjmowania, rozpatrywania i załatwiania skarg i wniosków oceniam **pozytywnie z nieprawidłowościami**.

Ocenę dokonano w oparciu o poniżej ustalony stan faktyczny i prawny oraz w oparciu o wyjaśnienia Dyrektora WSSE złożone pismem z dnia 27 marca 2015 r. znak OP.1410.11.2015.JBP zwane dalej wyjaśnieniami z dnia 27 marca 2015 r.

[Dowód: akta kontroli str. 24-58]

Dyrektor WSSE przyjmuje klientów w sprawie skarg i wniosków w każdą środę w godzinach od 8.00 do 10.00. Godziny pracy WSSE wyznaczono: od poniedziałku do piątku od 7.25 do 15.00. Wobec powyższego stwierdzono, iż wyznaczone przez kierownika kontrolowanego organu godziny przyjmowania obywateli w sprawie skarg i wniosków są niezgodne z art. 253 § 3 k.p.a., w myśl którego „Dni i godziny przyjęć powinny być dostosowane do potrzeb ludności, przy czym przynajmniej raz w tygodniu przyjęcia powinny się odbywać w ustalonym dniu po godzinach pracy”.

Dyrektor WSSE w wyjaśnieniach z dnia 27 marca 2015 r., wskazał iż niewyznaczenie przyjęć po godzinach pracy WSSE wiąże się z tym, że cyt.: „(...) jednostki Państwowej Inspekcji Sanitarnej są w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 roku o działalności leczniczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 217 z późn.zm.) podmiotami wykonującymi działalność leczniczą, w których obowiązuje czas pracy wskazany w przepisach działu III tej ustawy, gdzie podstawową zasadą jest zgodnie z art. 93 ust. 1, że „Czas pracy pracowników zatrudnionych w podmiocie leczniczym, z zastrzeżeniem art. 94 ust. 1, w przyjętym okresie rozliczeniowym, nie może przekraczać 7 godzin 35 minut na dobę i przeciętnie 37 godzin 55 minut na tydzień w przeciętnie pięciodniowym tygodniu pracy w przyjętym okresie rozliczeniowym”. Zgodnie zaś z art. 94 ust. 1 ww. ustawy „W rozkładach czas pracy pracowników, o których mowa w art. 93 ust. 1, nie może przekraczać przeciętnie 37 godzin 55 minut na tydzień w przyjętym okresie rozliczeniowym (...)”. Taką samą zasadę wprowadza obowiązujący od dnia 01 grudnia 2007 roku Ponadzakładowy Układ Zbiorowy Pracy dla Pracowników Zatrudnionych w Stacjach Sanitarno – Epidemiologicznych z dnia 28 sierpnia 2007 roku”. W wyjaśnieniach wskazano ponadto, iż niewyznaczenie przyjęć obywateli po godzinach pracy jest praktykowane przez Głównego Inspektora Sanitarnego, jest również niemal powszechną praktyką w innych Wojewódzkich Stacjach Sanitarno-Epidemiologicznych na terenie kraju.

Argumenty przytoczone w piśmie z dnia 27 marca 2015 r. nie zostały uwzględnione. Podkreślenia wymaga, iż istotą regulacji zawartych w art. 253 k.p.a. jest zagwarantowanie obywatelom możliwości osobistego stawiennictwa celem złożenia skargi lub wniosku w godzinach pracy urzędu, a co najmniej raz w tygodniu poza godzinami jego pracy. W myśl bowiem § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2002 r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków (Dz. U. Nr 5, poz. 46) skargi i wnioski mogą być wnoszone pisemnie, telegraficznie lub za pomocą dalekopisu, telefaksu, poczty elektronicznej ale także ustnie do protokołu. Przyjmowanie obywateli w sprawie skarg należy rozumieć jako ustawowo zagwarantowaną możliwość bezpośredniego złożenia skargi. W celu zapewnienia dostępu do urzędu jak największej liczbie osób, obecnie coraz powszechniejsza jest zasada pracy organów administracji publicznej, raz w tygodniu, w dłuższym wymiarze. Należy przy tym uwzględnić fakt, iż jeżeli dany urząd pracuje w różnych godzinach, za najbardziej uzasadnione należy uznać przyjmowanie w sprawie skarg i wniosków w tym dniu, w którym kończy pracę najpóźniej. Przyjęcie takiego rozwiązania sprzyja zapewnieniu możliwości korzystania z omawianego prawa jak najszerszej grupie obywateli. Jednocześnie w piśmie z dnia 27 marca 2015 r. Dolnośląski Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny we Wrocławiu wyraził gotowość przyjmowania interesantów w sprawach dotyczących skarg i wniosków w każdą środę od godz. 15.00 do 16.00.

W toku kontroli stwierdzono, iż w widocznym miejscu w siedzibie WSSE, jak i na stronie BIP organu znajduje się informacja o dniach i godzinach przyjęć obywateli w sprawach skarg i wniosków, realizowany jest więc obowiązek wynikający z art. 253 § 4 k.p.a.

Tryb przyjmowania oraz rozpatrywania skarg i wniosków w WSSE został uregulowany w Zarządzeniu Nr 2/DYR/11 Dyrektora Wojewódzkiej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej we Wrocławiu z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków w Wojewódzkiej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej we Wrocławiu. Zapisy powyższego zarządzenia są zgodne z powszechnie obowiązującymi przepisami regulującymi kwestie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków.

Rejestrowanie oraz koordynowanie rozpatrywania skarg/wniosków wnoszonych do WSSE we Wrocławiu powierzono pracownikom Działu Organizacyjno-Prawnego (§ 1 ww. zarządzenia nr 2/DYR/11 oraz § 17 pkt 37 Regulaminu Organizacyjnego WSSE we Wrocławiu - załącznika do zarządzenia nr 37/DYR/10 z dnia 16 listopada 2010 r.), a przyjmowanie

i rozpatrywanie skarg/wniosków powierzono następującym kierownikom komórek organizacyjnych: Kierownikowi Działu Higieny Żywności, Żywienia i Przedmiotów Użytku, Kierownikowi Działu Laboratoryjnego, Kierownikowi Działu Higieny Komunalnej, Kierownikowi Działu Zapobiegawczego Nadzoru Sanitarnego, Kierownikowi Działu Higieny Pracy, Kierownikowi Działu Zdrowia Publicznego i Promocji Zdrowia, Kierownikowi Działu Epidemiologii i Kierownikowi Oddziału Higieny Radiacyjnej (§ 2 ww. zarządzenia nr 2/DYR/11). W WSSE wypełniono zatem dyspozycję § 3 ust. 1 ww. rozporządzenia w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków, zgodnie z którym *przyjmowanie i koordynowanie rozpatrywania skarg i wniosków powierza się wyodrębnionej komórce organizacyjnej lub imiennie wyznaczonym pracownikom.*

Ustalono, iż WSSE prowadzi oddzielny rejestr skarg i wniosków załatwianych bezpośrednio oraz oddzielny rejestr skarg i wniosków przekazanych do załatwienia według właściwości.

W okresie objętym kontrolą w WSSE zewidencjonowano w rejestrze skarg i wniosków załatwianych bezpośrednio: w 2014 r. łącznie 44 sprawy – 28 skarg, 7 wniosków, 9 anonimów; w 2015 r. łącznie 13 spraw – 8 skarg, 2 wnioski, 3 anonimy. Natomiast w rejestrze skarg i wniosków przekazanych do załatwienia według właściwości zewidencjonowano: w 2014 r. łącznie 46 spraw – 8 skarg, 35 wniosków, 3 anonimy; w 2015 r. – łącznie 8 spraw - 1 skargę i 7 wniosków. [dowód: akta kontroli str. 59-116]

Kontrola wykazała, iż skargi i wnioski oraz dokumenty z nimi związane były oznaczane i rejestrowane w WSSE w klasie spraw 1410 – skargi i wnioski i wnioski załatwiane bezpośrednio (w tym na jednostki podległe) oraz w klasie spraw 1411 – skargi i wnioski przekazane do załatwienia według właściwości.

Stwierdzono ponadto, iż akta skontrolowanych spraw odzwierciedlają przebieg ich załatwiania i rozstrzygania.

Ustalono, iż rejestry skarg i wniosków były prowadzone czytelnie, rubryki rejestrów były na bieżąco uzupełniane. Powyższe umożliwiło kontrolę przebiegu i terminów załatwienia poszczególnych skarg i wniosków, zgodnie z dyspozycją art. 254 k.p.a. W toku kontroli stwierdzono jednak uchybienia w zakresie rejestrowania skarg i wniosków opisane w dalszej części powyższego dokumentu.

Na podstawie udostępnionych rejestrów skarg i wniosków załatwianych bezpośrednio oraz rejestrów skarg i wniosków przekazanych do załatwienia według właściwości dokonano doboru próby spraw objętych kontrolą. Skontrolowano łącznie 34 sprawy z tego:

- 20 spraw, w tym 13 skarg, 3 wnioski, 4 anonimy, zewidencjonowanych w rejestrach skarg i wniosków załatwianych bezpośrednio (rejestr z 2015 r. poz.: 1,2,3,4,9,11; rejestr z 2014 r. poz.: 1,4,5,6,7,9 (2 skargi),13,17,18,24,27,31,35)
- 14 spraw, w których WSSE uznała się za niewłaściwą i przekazała sprawę do rozpatrzenia innym organom (rejestr skarg i wniosków przekazanych do załatwienia według właściwości z 2015 r. poz.: 2,5,8; z 2014 r. poz. 2,6,9,12,15,18,21,25,35,38,46).

Tematyka skarg i wniosków kierowanych do WSSE dotyczyła przede wszystkim realizacji zadań przez państwowych powiatowych inspektorów sanitarnych jak również warunków sanitarnych panujących w lokalach tj. sklepy, restauracje, bursy itp.

Kontrola wykazała, iż zawiadomienia o sposobie załatwienia skargi/wniosku i pisma przekazujące skargę/wniosek do organu właściwego do rozpatrzenia sprawy podpisywane były przez Dyrektora WSSE bądź przez Kierowników Działów, którym powierzono rozpatrywanie skarg i wniosków.

W oparciu o sprawy objęte kontrolą ustalono, iż większość skarg i wniosków, do których załatwienia właściwy był kontrolowany organ została załatwiona, a do skarżących/wnioskodawców wysyłano zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi/wniosku zgodnie z art. 237 § 3 k.p.a. bądź art. 244 § 2 k.p.a. Niemniej jednak w 1 przypadku – skarga zewidencjonowana w rejestrze skarg i wniosków przekazanych do załatwienia według właściwości pod poz. 8 w 2015 r., stwierdzono iż mimo że skarga dotyczyła kilku spraw podlegających rozpatrzeniu zarówno przez WSSE jak i PPIS we Wrocławiu, WSSE nie zawiadomiła skarżącego o sposobie załatwienia skargi w zakresie zarzutu cyt.: *„Dotychczasowe kontrole Sanepidu wrocławskiego nie spowodowały zamknięcia lokalu, ani żadnych konsekwencji, podejrzewam znajomości pomiędzy recepcjonistką pracującą tam, a pracownikami sanepidu”*. W toku kontroli ustalono, iż ww. skargę z dnia 5 stycznia 2015 r. WSSE przekazała pismem z dnia 9 stycznia 2015 r. nr EP.1411.1.2015.WP do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego we Wrocławiu na podstawie art. 65 § 1 k.p.a. w zw. z art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2011 r. Nr 212, poz. 1263 ze zm.) w zakresie dotyczącym: *„nieprawidłowych warunków działalności Centrum (...) oraz niewłaściwego stanu higieniczno-sanitarnego klatki schodowej nieruchomości (...) we Wrocławiu”*. W wyjaśnieniach z dnia 27 marca 2015 r. poinformowano, iż po przeprowadzeniu analizy treści ww. pisma uznano, że skarżący domaga się podjęcia skutecznych działań organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej wobec działalności Centrum (...) i dlatego pismo to skierowano równoległe do rozpatrzenia zgodnie z art.12 ust.1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej. Zauważyć należy, iż działanie WSSE w zakresie przekazania w części skargi do PPIS we Wrocławiu uznać należy za prawidłowe niemniej jednak w piśmie przekazującym z dnia 9 stycznia 2015 r. nr EP.1411.1.2015.WP wskazano błędną podstawę prawną – art. 65 § 1 k.p.a. - przepis regulujący kwestie przekazywania podań, które wpłynęły do organu niewłaściwego w sprawie. Pomimo, iż w wyjaśnieniach z dnia 27 marca 2015 r. wskazano, iż pismo do PPIS we Wrocławiu skierowano równoległe, z akt ww. sprawy jak i z rejestru skarg i wniosków załatwianych bezpośrednio nie wynika by WSSE zewidencjonowała powyższe pismo w rejestrze spraw załatwianych bezpośrednio oraz że rozpatrywała i odniosła się do

opisywanego wyżej zarzutu skarżącego w zakresie działania *Sanepidu wrocławskiego* - brak zawiadomienia o sposobie załatwienia skargi w powyższym zakresie.

Kontrola wykazała, iż spośród skontrolowanych 13 skarg w 1 przypadku potwierdziły się zarzuty zawarte w skardze, w 5 przypadkach skarga była w części zasadna, w 6 przypadkach stwierdzono bezzasadność skargi, 1 skarga była anonimowa i została pozostawiona bez rozpoznania.

W toku kontroli ustalono, iż w przypadku pisma zaewidencjonowanego w rejestrze skarg i wniosków załatwianych bezpośrednio pod poz. 7 w 2014 r. [dowód: akta kontroli str. 117-123] błędnie zakwalifikowano pismo jako wniosek. W przedmiotowym piśmie wnoszący wyrażał swoje niezadowolenie z warunków panujących w bursie szkolnej działającej przy szkole średniej w Jeleniej Górze. Zgodnie z art. 227 k.p.a. przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw. Przedmiotem skargi może być zatem każda negatywna ocena działalności podmiotu powołanego do wykonywania zadań państwa lub innego podmiotu, np. organizacji społecznej, któremu zlecono zadania z zakresu administracji publicznej, oraz ich pracowników i funkcjonariuszy. Użyte w art. 227 k.p.a. sformułowanie » w szczególności« oznacza, iż przedmiotem skargi mogą być także inne okoliczności niewymienione w powyższym przepisie, z których wynika niezadowolenie z działania lub zaniechania organu (Postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 9 lipca 2012 r., VII SA/Wa 1427/12). Skarga stanowi środek tzw. kontroli społecznej, który ma za zadanie eliminować naruszenia prawnego i faktycznego interesu skarżących. Nie musi ona odnosić się bezpośrednio do działania organu administracji publicznej. Wystarczy, aby organ miał możliwość podjęcia działań zmierzających do usunięcia naruszenia interesu skarżącego. Przedmiotem wniosku, zgodnie z art. 241 k.p.a., mogą być natomiast w szczególności sprawy ulepszenia organizacji, wzmocnienia praworządności, usprawnienia pracy i zapobiegania nadużyciom, ochrony własności, lepszego zaspokajania potrzeb ludności. Dotyczy on chęci ulepszenia obecnego stanu rzeczy i odnosi się do przyszłości. Nie można zatem uznać ww. pisma za wniosek, gdyż posiada ono wszelkie znamiona skargi. W wyjaśnieniach z dnia 27 marca 2015 r. organ kontrolowany wskazuje, iż wnoszący pismo istotnie wyrażał swoje niezadowolenie wobec warunków istniejących w bursie szkolnej, jednakże bursa szkolna nie jest podmiotem wykonującym zadania z zakresu administracji publicznej, gdyż w jej działalności brak jest elementu władztwa administracyjnego. Zdaniem organu, nie można zatem uznać przedmiotowego pisma za skargę.

Powyższe wyjaśnienia nie zostały uwzględnione. Jak wskazano powyżej, krąg podmiotów, których działania może dotyczyć skarga nie został określony w formie katalogu zamkniętego zatem przedmiotem skargi może być działalność różnych podmiotów, w tym np. publicznych szkół średnich.

W toku kontroli zweryfikowano prawidłowość i rzetelność zamieszczania w treści zawiadomień o sposobie załatwienia skargi/wniosku, obligatoryjnych elementów wynikających z art. 238 § 1 k.p.a., w myśl którego: *Zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi powinno zawierać: oznaczenie organu, od którego pochodzi, wskazanie, w jaki sposób skarga została załatwiona, oraz podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego osoby upoważnionej do załatwienia skargi lub, jeżeli zawiadomienie sporządzone zostało*

w formie dokumentu elektronicznego, powinno być opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu.

Zawiadomienie o odmownym załatwieniu skargi powinno zawierać ponadto uzasadnienie faktyczne i prawne oraz pouczenie o treści art. 239. W oparciu o skontrolowane sprawy ustalono, iż zawiadomienia o sposobie załatwienia skargi/wniosku zawierały elementy określone w przytoczonym przepisie, z wyjątkiem 9 przypadków (skargi zewidencjonowane w rejestrze skarg i wniosków załatwianych bezpośrednio pod poz.: 9/2014, 17/2014, 4/2015, 3/2015, 5/2014, 31/2014, 24/2014, 27/2014, 1/2015) gdzie mimo, że organ uznał bezzasadność zarzutów skargi, bądź w części bezzasadność zarzutów, zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi nie zawierało pouczenia o treści art. 239 k.p.a., do czego zobowiązuje dyspozycja art. 238 § 1 k.p.a., w brzmieniu obowiązującym od dnia 17 czerwca 2010 r. (tj. dnia wejścia w życie ustawy z dnia 12 lutego 2010 r. o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw - Dz. U. Nr 40, poz. 230, wprowadzającej ww. zmianę przepisu art. 238 k.p.a.). Kontrolowany organ w wyjaśnieniach z dnia 27 marca 2015 r. poinformował, iż brak pouczenia o treści art. 239 k.p.a. cyt. „(...) stanowi przeoczenie wynikające głównie z tego, że osoby zajmujące się sprawą i opracowujące zawiadomienie skupiają się na kwestiach merytorycznych i zarzutach podniesionych w skardze zapominając niekiedy o formalnym obowiązku zawarcia w zawiadomieniu wyżej wskazanego pouczenia”. Powyższe wyjaśnienia zostały uznane jako przyczyna stwierdzonej nieprawidłowości.

W odniesieniu do 14 spraw, w których WSSE uznała się za niewłaściwą i przekazała sprawę do rozpatrzenia innym organom ustalono, iż w większości przypadków właściwość organu, do którego przekazano skargę została ustalona prawidłowo. W jednym przypadku – sprawa zewidencjonowana w 2014 r. w rejestrze skarg i wniosków załatwianych bezpośrednio pod poz. 4, odpis skargi przekazano do organu, który nie był właściwy do jej załatwienia. Sprawa została przekazana Staroście Ząbkowickiemu pismem z dnia 14 stycznia 2014 r. nr HŻ.1411.01.2014.AA. Jako podstawę przekazania odpisu pisma do Starosty wskazano art. 231, art. 228 i art. 229 pkt 4 k.p.a. w związku z art. 4 pkt 3 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 595 z późn. zm.), przy czym zauważyć należy, iż przywołany art. 229 pkt 4 k.p.a. wskazuje, iż skargi dotyczące zadań lub działalności zarządu powiatu oraz starosty, a także kierowników powiatowych służb, inspekcji, straży i innych jednostek organizacyjnych rozpatruje rada powiatu. W wyjaśnieniach z dnia z dnia 27 marca 2015 r. wskazano, iż cyt.:“(…) pismo to zakwalifikowano jako skargę na działalność Starosty Powiatu Ząbkowickiego (skarżąca wskazała w piśmie na brak działań Starosty wobec zawiadomienia go o naruszeniach w Domu Pomocy Społecznej w Ziębicach) wobec tego zachodziła konieczność przekazania go do załatwienia do organu właściwego z powołaniem się na podstawy prawne, a to m.in. art. 231 k.p.a. i art. 229 pkt 4 k.p.a. Jednak z powodu błędu pracownika zajmującego się sprawą i przygotowującego projekt pisma przekazującego, pomimo wskazania mu, że pismo to jako skarga powinno zostać skierowane do Rady Powiatu Ząbkowickiego, jako organu któremu sprawę przekazano wskazano Starostę Powiatu Ząbkowickiego. Błąd ten nie został zauważony i pismo w takiej postaci zostało zatwierdzone przez osobę działającą z upoważnienia Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego we Wrocławiu”. Powyższe wyjaśnienia zostały uznane jako przyczyna stwierdzonej nieprawidłowości.

Odnośnąc się do podstawy prawnej przekazania ww. skargi zauważyć należy, iż w opisywanej sprawie oryginał pisma skarżącej znajdował się w aktach sprawy albowiem WSSE badała zarzut wnoszącej w zakresie warunków żywienia zbiorowego, natomiast do Starosty Ząbkowickiego przekazano odpis skargi w celu rozpatrzenia pozostałych zarzutów

skargi. Miał więc zastosowanie § 10 rozporządzenia w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków, zgodnie z którym w przypadku gdy skarga dotyczy kilku spraw podlegających rozpatrzeniu przez różne organy, organ, do którego wniesiono skargę lub wniosek, rozpatruje sprawy należące do jego właściwości, a pozostałe przekazuje niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie siedmiu dni, właściwym organom, przesyłając odpis skargi lub wniosku, oraz zawiadamia o tym równocześnie wnoszącego skargę lub wniosek.

Kontrola wykazała ponadto, iż WSSE przekazała na podstawie art. 65 § 1 k.p.a. do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego we Wrocławiu pismo Straży Miejskiej we Wrocławiu dotyczące podejrzenia wprowadzania do obrotu środków zastępczych w lombardach przy ul. Bulwar Ikara 19 we Wrocławiu (pismo z dnia 4 grudnia 2014 r. nr HP.1411.29.2014.AL) [dowód: akta kontroli str. 124-128]. Powyższa sprawa została zewidencjonowana w rejestrze skarg i wniosków przekazanych do załatwienia według właściwości pod nr 35 w 2014 r. jako skarga Straży Miejskiej Wrocławia. Z akt sprawy wynika, iż Straż Miejska Wrocławia pismem z dnia 19 listopada 2014 r. nr KP.4017.100.2014.WK przekazała do WSSE, celem ewentualnego wykorzystania, pismo Rady Rodziców Szkoły Podstawowej (...) we Wrocławiu z dnia 20 października 2014 r., w którym zwraca się do Komendanta Straży Miejskiej Wrocławia o pomoc w ochronie dzieci uczęszczających do Szkoły Podstawowej, które są narażone na niebezpieczeństwo z uwagi na podejrzenie sprzedawania w lombardach usytuowanych w pobliżu szkoły dopalaczy i narkotyków.

W wyjaśnieniach z dnia 27 marca 2015 r. wskazano, iż cyt. „*Pismo Komendanta Straży Miejskiej z dnia 19 listopada 2014 r. ujęto w rejestrze skarg i wniosków ze względu na załączone do niego pismo Rady Rodziców Szkoły Podstawowej nr (...). W rejestrze skarg i wniosków mylnie zakwalifikowano jednak to pismo jako skargę. Z uwagi na wyrażone w nim treści pismo należało zarejestrować jako wniosek z art. 241 k.p.a., gdyż wnoszący oczekiwali*

w nim podjęcia w przyszłości przez organy władzy publicznej określonych działań z zakresu nadzoru nad przestrzeganiem zakazu z art. 44b ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (tj. zakazu wprowadzania do obrotu środków zastępczych potocznie określanych mianem dopalaczy). (...) Przedmiotowe pismo Rady Rodziców – pomimo, iż posiadało charakter anonimowy (nie wskazywało z imienia i nazwiska osób wnoszących) – przekazano według właściwości wynikającej z art. 12 ust. 1 ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej i art. 242 § 1 k.p.a. do PPIS we Wrocławiu. Kierowano się przy tym zasadą, iż nawet pozostawienie wniosku bez rozpoznania, na podstawie § 8 ust. 1 rozporządzenia z dnia 8 stycznia 2002 r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków, jest sposobem załatwienia wniosku, wobec czego kompetencja ta powinna być wykonywana przez organ rzeczowo i miejscowo właściwy. Pismo zostało również przekazane do PPIS z tego powodu, iż nawet, gdyby pismo to miało być pozostawione bez rozpoznania jako wniosek z art. 241 k.p.a., to zawarte w nim informacje można i należało wykorzystać w ramach działań kontrolnych podejmowanych z urzędu. (...) Istotnie w piśmie przekazującym z dnia 4 grudnia 2014 r. jako podstawę prawną przekazania mylnie powołano art. 65 k.p.a. (a nie art. 243 k.p.a.) jednakże okoliczność ta nie wpłynęła na ostateczny sposób załatwienia wniosku.

Powyższe wyjaśnienia w zakresie kwalifikacji pisma zostały przyjęte, natomiast pozostałe wyjaśnienia zostały uznane jako przyczyna stwierdzonej nieprawidłowości.

Natomiast odnosząc się do kwestii anonimowego charakteru powyższej sprawy stwierdzić należy, iż w piśmie z dnia 20 października 2014 r. wskazana jest zarówno nazwa jak i adres wnoszącego wobec powyższego nie zaistniały przesłanki pozostawienia skargi bez rozpoznania wynikające z przepisu § 8 ww. rozporządzenia. Wskazać przy tym należy, iż

adres wnoszącego w rozumieniu § 8 ust. 1 ww. rozporządzenia to miejsce doręczenia wskazane przez nadawcę. Według wyroku WSA w Gdańsku z dnia 22 września 2010 r. (II SA/Gd 364/10, LEX nr 752471) *Adres, o którym mowa w art. 63 § 2 i 41 § 1 k.p.a., to miejsce gdzie strona faktycznie przebywa i w którym będzie możliwe, zgodnie z jej wolą, doręczenie pism urzędowych adresowanych do niej, przede wszystkim do osobistych rąk adresata, bez względu na miejsce jej zameldowania lub stałego zamieszkania.* Należy przy tym zauważyć, iż kontrolujący odnieśli się jedynie do anonimowego charakteru powyższej sprawy bez analizy uprawnień Rady Rodziców do występowania w postępowaniu skargowo-wnioskowym przed WSSE bądź PPIS we Wrocławiu.

W toku kontroli ustalono, iż każdorazowo, z wyjątkiem sprawy opisanej wyżej, WSSE przekazując sprawę do rozpatrzenia według właściwości innemu organowi zawiadamiała skarżącego/wnioskodawcę o przekazaniu sprawy, realizując obowiązek wynikający z art. 231 bądź 243 k.p.a.

W odniesieniu do skontrolowanych anonimowych skarg i wniosków dokonano następujących ustaleń. Stwierdzono, iż kontrolowany organ pozostawiał bez rozpoznania pisma, które nie zawierały imienia i nazwiska (nazwy) bądź adresu wnoszącego, a więc spełniające przesłanki określone w § 8 rozporządzenia w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków. Kontrola wykazała, iż w przypadku anonimowych skarg, z uwagi na zgłoszone w nich istotne nieprawidłowości, WSSE przekazywała pozyskane w ten sposób informacje innym organom, w celu wykorzystania zgodnie z kompetencjami (np. sprawa z poz. 21/2014, 38/2014). Działania takie należy ocenić pozytywnie.

W toku kontroli stwierdzono jednak, iż w 2 przypadkach kontrolowany organ przekazał anonimową skargę do załatwienia według właściwości. Skarga zarejestrowana pod poz. 2 w 2014 r. przekazana została do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Lubaniu celem załatwienia - pismo z dnia 14 lutego 2014 r. nr HK.1411.1.1.2014.BJ. Jako podstawę przekazania skargi powołano art. 232 k.p.a. W wyjaśnieniach z dnia 27 marca 2015 r. wskazano, iż cyt.: *„Ze względu na celowość załatwienia sprawy – istotne zarzuty dotyczące pracowników PSSE w Lubaniu jak i lokalu „Strefa 7” – została podjęta decyzja o nadaniu pismu biegu, a nie pozostawienia bez rozpoznania”.* Podobnie w przypadku skargi zewidencjonowanej w rejestrze skarg i wniosków przekazanych do załatwienia według właściwości pod poz. 2 w 2015 r. ustalono, iż przedmiotowa sprawa była skargą anonimową ze względu na brak adresu wnoszącego. Przekazana została do Rady Powiatu Oleśnickiego według właściwości pismem z dnia 6 lutego 2015 r.

Ponadto, w przypadku anonimowych wniosków zarejestrowanych pod poz. 12 w 2014r. oraz 5 w 2015 r. w rejestrze skarg i wniosków przekazanych do załatwienia według właściwości, kontrolowany organ przekazał przedmiotowe wnioski do PPIS we Wrocławiu powołując się na art. 243 k.p.a. jako podstawę prawną przekazania wniosków. W wyjaśnieniach z dnia 27 marca 2015 r. wskazano, że dokonując przekazania przywołanych pism kierowano się zasadą, iż pozostawienie skargi lub wniosku bez rozpoznania jest sposobem załatwienia skargi lub wniosku, zatem czynność ta powinna być dokonana przez organ rzeczowo
i miejscowo właściwy.

W toku kontroli ustalono, iż anonimowy wniosek zaewidencjonowany w rejestrze skarg i wniosków przekazanych do załatwienia według właściwości pod poz. 9 w 2014 r. również został przekazany do załatwienia do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kłodzku pismem z dnia 30 maja 2014 r. sygn. HŻ.1410.14.2014.MB. Przedmiotowy

wniosek był wnioskiem anonimowym, gdyż wnioskodawca nie podał pełnego adresu do korespondencji tj. nie określono numeru lokalu, mimo iż podana w piśmie część adresu wskazuje na blok mieszkalny. W wyjaśnieniach z dnia 27 marca 2015 r. wskazano, iż cyt. „o przekazaniu nie poinformowano osoby składającej wniosek z uwagi na fakt, iż osoba ta nie wskazała adresu umożliwiającego dokonanie doręczenia w trybie zgodnym z kodeksem postępowania administracyjnego”. Jednakże w piśmie z dnia 30 maja 2014 r. sygn. HŻ.1410.14.2014.MB kierowanym do PPIS w Kłodzku zamieszczono informację o przekazaniu ww. pisma do wiadomości wnoszącego. Jak słusznie zauważył organ kontrolowany brak pełnego adresu do korespondencji uniemożliwia prawidłowe zawiadomienie skarżącego o przekazaniu wniosku. Mając powyższe na uwadze przedmiotowe wyjaśnienia nie zostały uznane. Jako podstawę prawną przekazania powyższego wniosku powołano art. 243 k.p.a. W otrzymanych w toku kontroli wyjaśnieniach wskazano, iż wniosek przekazano do organu właściwego gdyż pozostawienie wniosku bez rozpoznania, na podstawie § 8 ust. 1 rozporządzenia z dnia 8 stycznia 2002 r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków, jest sposobem załatwienia wniosku, wobec czego kompetencja ta powinna być wykonywana przez organ rzeczowo i miejscowo właściwy. Na poparcie słuszności takiego stanowiska przywołano niepublikowany wyrok NSA w Warszawie z dnia 6 listopada 1985 r. I SA 1935/85, w którym przyjęto, że: "Artykuł 64 § 2 k.p.a. upoważnia jedynie właściwy organ administracji państwowej do pozostawienia podania bez rozpoznania, jeżeli nie czyni ono zadość wymaganiom prawa, a wskazanych braków nie usunięto w wyznaczonym terminie. Niewykonanie żądania opartego na art. 64 § 2 k.p.a. nie może stanowić podstawy do rozstrzygnięcia żądania strony na jej niekorzyść. Rozstrzygnięcie sprawy co do jego istoty może nastąpić po dokładnym wyjaśnieniu stanu faktycznego przez przyznanie stronie praw lub ustalenie obowiązków wynikających z przepisów prawa materialnego".

Powyższe wyjaśnienia nie zostały uwzględnione. Podkreślenia wymaga, iż przepisy regulujące postępowanie ze skargami i wnioskami nakazują pozostawianie anonimowych skarg/wniosków bez rozpoznania, co oznacza, iż taka skarga/wniosek nie może wszcząć postępowania skargowego/wnioskowego, zatem nie może zostać przekazana innemu organowi do załatwienia. Zauważyć bowiem należy, iż postępowanie skargowe nie może być wszczynane z urzędu. Podkreślenia również wymaga, iż skargi i wnioski niezawierające imienia i nazwiska (nazwy) oraz adresu wnoszącego pozostawia bez rozpoznania organ, do którego były adresowane. Instytucja skarg i wniosków została ustanowiona po to by osoba niezadowolona mogła złożyć skargę i otrzymać zwrotną informację o jej zasadności czy bezzasadności. Brak danych osobowych i adresowych uniemożliwia wypełnienie powyższego obowiązku. Jednocześnie pozostawienie skargi anonimowej bez rozpoznania nie stoi na przeszkodzie aby wykorzystać informacje o nieprawidłowościach zawarte w tych skargach bądź przekazać te informacje innym organom w celu ewentualnego wykorzystania. Z uwagi na powyższe argumenty stwierdzić należy, iż nie jest możliwe nadanie biegu anonimowej skardze w trybie art. 231 k.p.a.

Natomiast odnosząc się do przywołanej w piśmie z dnia 14 lutego 2014 r. nr HK.1411.1.1.2014.BJ (sprawa zewidencjonowana w rejestrze skarg i wniosków przekazanych do załatwienia według właściwości pod poz. 2 w 2014 r.) podstawy przekazania skargi - art. 232 k.p.a., wskazać należy, iż w ramach powołania podstawy prawnej organ administracji jest zobowiązany powołać wprost konkretny przepis, tj. artykuł, paragraf, ustęp itd., a w powyższej sprawie kontrolowany organ wskazał jedynie artykuł nie przywołując paragrafu. W wyjaśnieniach z dnia 27 marca 2015 r. poinformowano, iż w podstawie prawnej przekazania sprawy nie wskazano konkretnego punktu art. 232 jednak w dalszej części pisma podano, że jest to skarga na pracownika/ów PSSE w Lubaniu, co zawiera w sobie treść § 2 art. 232. Powyższe wyjaśnienia uwzględniono. W przytoczonych

wyjaśnieniach wskazano ponadto, iż o fakcie przekazania powyższej skargi do innego organu zawiadomiono skarżącego. Zauważyć należy, iż ww. skarga nie zawierała adresu wnoszącego albowiem w rozumieniu § 8 ust. 1 ww. rozporządzenia w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków adres to miejsce doręczenia wskazane przez nadawcę. W powyższej sprawie organ dysponował jedynie adresem mailowym, z którego wysłano skargę i na powyższy adres przesłano informację o przekazaniu sprawy do innego organu czego nie można uznać za spełnienie obowiązku, o którym mowa w art. 232 § 3 k.p.a. Wobec powyższego nie uwzględniono wyjaśnień w ww. zakresie.

Obowiązek nadania biegu skardze spoczywa na organie, do którego została wniesiona w formie przewidzianej prawem. Zgodnie z § 5 rozporządzenia w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków *Skargi i wnioski mogą być wnoszone pisemnie, telegraficznie lub za pomocą dalekopisu, telefaksu, poczty elektronicznej, a także ustnie do protokołu*. Wobec powyższego, jeżeli skarga nie wywołuje obowiązku podjęcia jakichkolwiek czynności przez organ, nie powinna być odnotowywana w rejestrze. W toku kontroli ustalono, iż sprawa zewidencjonowana w rejestrze skarg i wniosków przekazanych do załatwienia według właściwości w 2014 r. pod poz. 38 została wniesiona telefonicznie, a więc w formie nieprzewidzianej prawem. W wyjaśnieniach z dnia 27 marca 2015 r. *Dolnośląski Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny we Wrocławiu poinformował, że podziela stanowisko, iż zgłoszeń telefonicznych nie można traktować jako skarg lub wniosków w rozumieniu art. 227 k.p.a. i art. 241 k.p.a. Zgłoszenie zewidencjonowane pod poz. 38 zostało ujęte w rejestrze jako wniosek omyłkowo. Wobec powyższego w rejestrze skarg i wniosków przekazanych do załatwienia według właściwości dokonano korekty*". Na potwierdzenie powyższego załączono uwierzytelnioną kserokopię strony rejestru potwierdzającą wykreślenie wpisu z rejestru. Jednocześnie zapewniono, iż zostaną podjęte działania naprawcze w postaci rozesłania do Działów Wojewódzkiej Stacji Sanitarno – Epidemiologicznej we Wrocławiu informacji o niemożności traktowania zgłoszeń telefonicznych jako skuteczne złożenie skarg lub wniosków w rozumieniu art. 227 k.p.a. i art. 241 k.p.a.

Ponadto sprawa zarejestrowana w 2014 r. pod poz. 21 w rejestrze skarg i wniosków przekazanych do załatwienia zgodnie z właściwością została, jak ustalono w oparciu o pismo Małopolskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego z dnia 29 września 2014r., wniesiona telefonicznie, a załącznikiem do niej był mail z dnia 26 września 2014 r. zawierający zdjęcie potwierdzające stawiany zarzut znalezienia włosa w pieczywie chrupkim. Małopolski Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny pismem z dnia 29 września 2014 r. nr NZ.142.1.112.2014 cyt.: *„przekazał sprawę do wiadomości i wykorzystania służbowego zgodnie z kompetencjami”*, jednocześnie prosząc o przekazanie informacji o wynikach podjętych działań w celu przekazania informacji osobie skarżącej. WSSE powyższą sprawę zewidencjonowała w rejestrze skarg i wniosków przekazanych do załatwienia zgodnie z właściwością jako wniosek a następnie pismem z dnia 3 października 2014 r. nr HŻ.1411.14.2014.MB zwróciła się do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego o podjęcie działań zgodnie z kompetencjami i przysłanie informacji w powyższej sprawie. W złożonych w sprawie wyjaśnieniach z dnia 27 marca 2015 r. wskazano, iż cyt.: *„uznano, że treść maila Pani Julity Waldon – Stasik z dnia 26.09.2014 r. załączonego do pisma Małopolskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego z dnia 29.09.2014 r. spełnia kryteria wniosku z art. 241 k.p.a. (...) Dokonując przekazania przywołanych pism kierowano się przy tym zasadą, iż nawet pozostawienie wniosku bez rozpoznania na podstawie § 8 ust. 1 z dnia 8 stycznia 2002 r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków jest sposobem załatwienia skargi lub wniosku, wobec czego*

kompetencja ta powinna być wykonywana przez organ rzeczowo i miejscowo właściwy. (...) O przekazaniu nie poinformowano osoby składającej wniosek z uwagi na fakt, iż osoba ta nie wskazała adresu umożliwiającego dokonanie doręczenia w trybie zgodnym z kodeksem postępowania administracyjnego. Powyższe wyjaśnienia nie zostały uwzględnione. Odnosząc się do złożonych wyjaśnień zauważyć należy, iż jak już opisano w powyższym dokumencie zgłoszenie telefoniczne nie jest przewidzianą prawem formą wniesienia skargi czy wniosku, natomiast załączony do sprawy mail nie zawiera żadnych treści poza stwierdzeniem, iż cyt.: *”zgodnie z ustaleniami w dniu dzisiejszym wysyłam zdjęcie włosa w części pieczywa chrupkiego Sonko lekkie”* oraz wskazaniem daty ważności oraz numerem partii produktu. Poza tym zarówno zgłoszenie telefoniczne, jak i mail zostały skierowane do Małopolskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego, a dane adresowe wnoszącego sprawę nie zostały wskazane. Z uwagi na powyższe w rejestrze skarg i wniosków WSSE nie powinna być zewidencjonowana wskazana wyżej sprawa. Na marginesie wskazać należy, iż przedmiotem wniosku mogą być w szczególności sprawy ulepszenia organizacji, wzmocnienia praworządności, usprawnienia pracy i zapobiegania nadużyciom, ochrony własności, lepszego zaspokajania potrzeb ludności, a treść maila z dnia 26 września 2014 r. nie pozwala na jego zakwalifikowanie jako wniosku. Natomiast stanowisko organu kontrolującego w zakresie organu właściwego do pozostawienia anonimowej skargi/wniosku bez rozpoznania zostało omówione na str. 9 powyższego dokumentu.

W rejestrze skarg i wniosków załatwianych bezpośrednio nie powinna ponadto być zewidencjonowana sprawa zarejestrowana pod poz. 2 w 2015 r. W toku kontroli ustalono, iż pod powyższym numerem zostało zarejestrowane pismo skierowane do WSSE przez organ rozpatrujący skargę - Głównego Inspektora Sanitarnego, w którym wnosi o udzielenie wyjaśnień niezbędnych do rozpatrzenia sprawy. Podstawę występowania do innych organów w toku prowadzonego postępowania skargowego o niezbędne materiały i wyjaśnienia stanowi § 9 ww. rozporządzenia w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków, w myśl którego: *„organ rozpatrujący skargę w celu zbadania i wyjaśnienia skargi zbiera niezbędne materiały oraz może się zwracać do innych organów o przekazanie niezbędnych materiałów i wyjaśnień”*. Wobec faktu, iż do WSSE nie wpłynęła skarga, a jedynie pismo o wyjaśnienia nie było podstaw do ewidencjonowania sprawy w rejestrze skarg i wniosków WSSE bowiem nie można w takim przypadku mówić o jakimkolwiek bezpośrednim załatwieniu takiej sprawy. W wyjaśnieniach z dnia 27 marca 2015r. wskazano, iż powyższa sprawa została ujęta w rejestrze skarg i wniosków załatwionych bezpośrednio omyłkowo, a w rejestrze dokonano korekty poprzez jej wykreślenie.

Jednocześnie w 2 przypadkach (poz. 21 i 38 z rejestru skarg i wniosków przekazanych do załatwienia zgodnie z właściwością w 2014 r.) ustalono, iż informacja w rejestrze dotycząca przekazania sprawy według właściwości nie stanowi odzwierciedlenia stanu faktycznego ustalonego w oparciu o akta sprawy. Powyższe sprawy, z uwagi na fakt, iż były anonimami zostały przekazane do innego organu w celu stosownego wykorzystania zgodnie z kompetencjami. Należy zauważyć, iż organ, do którego wpłynęło pismo mające znamiona skargi przede wszystkim ustala czy pismo zawiera imię i nazwiska (nazwę) oraz adres wnoszącego, a w przypadku braku powyższych danych pozostawia skargę bez rozpoznania (§ 8 ust. 1 rozporządzenia w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków) i to jest rzeczywisty sposób zakończenia postępowania w sprawie skargi złożonej anonimowo, który powinien być odzwierciedlony poprzez adnotację w rejestrze. Pozostałe informacje dotyczące wykorzystania informacji zawartej w anonimie, mogą zostać odnotowane w rubryce *Uwagi*, tak aby nie utrudniało to kontroli przebiegu załatwienia skargi zakwalifikowanej jako anonim. Ewidencjonowanie ww. spraw w rejestrze skarg i wniosków

przekazanych do załatwienia zgodnie z właściwością zakłóca obraz ilości spraw przekazywanych do załatwienia innym organom zgodnie z właściwością.

Niespójność zapisów rejestrów skarg i wniosków z aktami spraw stwierdzono ponadto w następujących 4 przypadkach: poz. 9 w 2014 r. w rejestrze skarg i wniosków załatwianych bezpośrednio (niezgodność dotyczy daty skargi – w rejestrze wpisano 18 zamiast 12 marzec 2014 r.); poz. 18 w 2014 r. w rejestrze skarg i wniosków załatwianych bezpośrednio (niezgodność dotyczy daty wpływu skargi – w rejestrze wpisano 21 zamiast 19 maja 2014 r.); poz. 4 w 2015 r. w rejestrze skarg i wniosków załatwianych bezpośrednio (niezgodność dotyczy daty powiadomienia - w rejestrze wpisano 27 zamiast 26 luty 2015 r.); poz. 2 w 2014 r.

w rejestrze skarg i wniosków przekazanych do załatwienia według właściwości (niezgodność dotyczy organu, którego dotyczy skarga – w rejestrze wpisano PSSE w Lwówku Śląskim zamiast w Lubaniu; poza tym w rejestrze należało wskazać, iż jest to anonim – brak adresu skarżącego).

Ponadto ustalono, iż w następujących 2 przypadkach w rejestrze skarg i wniosków załatwianych bezpośrednio nie oznaczono zastosowania zawiadomienia o niezakończonym terminie sprawy w terminie i wyznaczeniu nowego terminu jej załatwienia na podstawie art. 237 § 4 w związku z art. 36 k.p.a.: poz. 24 w 2014 r., poz. 31 w 2014 r. W wyjaśnieniach z dnia 27 marca 2015 r. wskazano, iż cyt. „*pozycje nr 8 pn. „Przedłużenie terminu załatwienia sprawy” i poz. 12 „Przetęgnięcie sprawy” w rejestrze skarg i wniosków załatwianych bezpośrednio w WSSE we Wrocławiu zostały wprowadzone z uwagi na obowiązki sprawozdawcze po zakończeniu roku kalendarzowego wobec Głównego Inspektora Sanitarnego i prowadzenie tych zapisów nie ma żadnego wpływu na formalne i merytoryczne załatwienie skarg i wniosków. Obowiązek czuwania nad tym, aby sprawy były załatwione terminowo, ciąży na Działach Wojewódzkiej Stacji Sanitarnej – Epidemiologicznej we Wrocławiu, które powinny zawiadomić pracownika prowadzącego rejestr skarg i wniosków o każdym przypadku skierowania odpowiednio do skarżącego czy wnioskującego zawiadomienia w formie postanowienia o niezakończonym terminie, celem odpowiedniego uzupełnienia rejestru. W związku z zapytaniem pokontrolnym zostanie do Działów wystosowane pismo przypominające o obowiązku informowania osoby prowadzącej rejestr o każdym przypadku niezakończonym terminie sprawy w terminie”*. Powyższe wyjaśnienia uznane zostały za przyczynę stwierdzonych uchybień.

W toku kontroli udzielono pracownikowi udostępniającemu dokumenty instruktażu, w oparciu o sprawę zewidencjonowaną w rejestrze skarg i wniosków załatwianych bezpośrednio pod poz. 17 w 2014 r., w zakresie odzwierciedlania w rejestrze skarg i wniosków informacji istotnych dla prowadzonego postępowania skargowego. Ustalono bowiem, iż ww. sprawa wpłynęła mailem do WSSE w dniu 20 maja 2014 r. jako anonimowe pismo, natomiast kolejne pismo skarżącej (identycznej treści) z dnia 23 maja 2014 r. zawiera niezbędne dane dotyczące wnoszącego tj. imię, nazwisko oraz adres. Powyższe nie zostało odzwierciedlone w zapisach rejestru.

W zakresie terminowości załatwiania skarg i wniosków przez WSSE ustalono, w oparciu o skontrolowane sprawy, iż zdecydowana większość spraw została załatwiona bez zbędnej zwłoki, nie później niż w terminie miesiąca do czego obliguje art. 237 § 1 k.p.a. Jedynie w przypadku sprawy zewidencjonowanej w rejestrze skarg i wniosków załatwianych bezpośrednio pod poz. 3 w 2015 r. stwierdzono uchybienie w powyższym zakresie. Ustalono, iż ww. skarga wpłynęła do WSSE w dniu 15 stycznia 2015 r., natomiast w dniu 2 lutego

2015r. do WSSE wpłynęło kolejne pismo skarżącego zawierające zarzut dotyczący braku odpowiedzi PPIS we Wrocławiu na pismo skarżącego z dnia 12 listopada 2014 r. Zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi przekazano skarżącemu 20 lutego 2015 r. – po upływie miesiąca od wpływu skargi do WSSE tj. 15 stycznia 2015 r. Skarżący nie został zawiadomiony o niezakończonym w terminie w trybie art. 36 k.p.a. W wyjaśnieniach z dnia 27 marca 2015 r. WSSE poinformowała, iż *Opóźnienie w przesłaniu odpowiedzi (...) nastąpiło wskutek absencji i urlopów części pracowników działu, a także wzmożonej ilości innych spraw, między innymi związanych z prowadzonym postępowaniem egzekucyjnym w administracji wobec osób uchylających się od obowiązku szczepień, koniecznością opracowywania wielu dokumentów sprawozdawczych i statystycznych. Stąd nie zawiadomiono skarżącego o niezakończonym w terminie w trybie art.36 k.p.a.* Powyższe wyjaśnienia zostały uznane jako przyczyna stwierdzonej nieprawidłowości.

W odniesieniu do terminowości załatwiania spraw, które WSSE przekazała do rozpatrzenia właściwemu organowi, stwierdzono że w 1 przypadku (sprawa zewidencjonowana w rejestrze skarg i wniosków załatwianych bezpośrednio pod poz. 4 w 2014 r.) poinformowanie skarżącego o przekazaniu odpisu sprawy do innego organu nastąpiło z przekroczeniem siedmiodniowego terminu określonego w § 10 rozporządzenia w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków. Pismo skarżące wpłynęło do WSSE w dniu 13 stycznia 2014 r., a skarżąca została zawiadomiona o przekazaniu w części skargi do innego organu pismem z dnia 7 lutego 2014 r. W wyjaśnieniach z dnia 27 marca 2015 r. wskazano, iż cyt.: *„Obecnie nie jest możliwe ustalenie dokładnych przyczyn zajścia takiej sytuacji, gdyż pracownica, która prowadziła sprawę jest nieobecna w pracy”.*

Ponadto w 1 przypadku (sprawa zewidencjonowana w rejestrze skarg i wniosków przekazanych do załatwienia według właściwości pod poz. 25/2014) stwierdzono uchybienie w zakresie terminu określonego w art. 231 k.p.a. Ustalono, iż przedmiotowa skarga dot. działalności Państwowej Powiatowej Stacji Sanitarnej – Epidemiologicznej w Strzelinie wpłynęła do WSSE w dniu 7 października 2014 r. przekazana przez Przewodniczącą Rady Powiatu Strzelińskiego. Pismem z dnia 27 października 2014 r. WSSE przekazała skargę wraz

z uzasadnieniem braku swojej właściwości do rozpatrzenia skargi, do Rady Powiatu Strzelińskiego. W wyjaśnieniach z dnia 27 marca 2015 r. WSSE wskazała, iż cyt. *„Uchybienie terminowi określonymu w art. 231 k.p.a. wynikało z obszerności przedmiotowej skargi, która liczyła 10 stron i podnosiła kilkadziesiąt różnych zarzutów. Każdy z tych zarzutów musiał być oceniony pod kątem tego czy dotyczy działalności PPIS w Strzelinie w zakresie działań zleconych z zakresu administracji rządowej, czy też działalności w innym obszarze. Dopiero bowiem ostateczny wynik tej oceny decydował o tym, czy przedmiotowa skarga podlegać powinna merytorycznemu rozpoznaniu przez Dolnośląskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego we Wrocławiu, czy też podlegać powinna przekazaniu do Rady Powiatu Strzelińskiego. Analiza ta musiała być przy tym łączona z wykonywaniem bieżących zadań służbowych, co rzutowało na czas jej przeprowadzenia.”* Powyższe wyjaśnienia zostały uznane jako przyczyna stwierdzonej nieprawidłowości.

Mając na uwadze powyższe ustalenia kontroli, należy podjąć następujące działania celem wyeliminowania stwierdzonych nieprawidłowości i uchybień w ramach kontrolowanych zadań:

- 1) Dostosować godziny przyjęć obywateli w sprawie skarg i wniosków do wymogów art. 253 § 3 k.p.a., według którego „dni i godziny przyjęć powinny być dostosowane

do potrzeb ludności, przy czym przynajmniej raz w tygodniu przyjęcia powinny się odbywać w ustalonym dniu po godzinach pracy”;

- 2) Zwrócić szczególną uwagę na prawidłową kwalifikację spraw jako skargi/wnioski, mając na uwadze, iż przedmiotem wniosku nie jest jakiś zarzut, lecz chęć ulepszenia istniejącego stanu rzeczy oraz że wniosek odnosi się do działania przyszłego, jeszcze niedokonanego;
- 3) W zawiadomieniu o odmownym załatwieniu skargi pouczać skarżącego o treści art. 239 k.p.a. zgodnie z dyspozycją art. 238 § 1 zdanie drugie k.p.a.;
- 4) W przypadku stwierdzenia braku właściwości do rozpatrzenia skargi/wniosku przekazywać je organowi właściwemu w trybie art. 231 k.p.a. bądź art. 243 k.p.a., z przywołaniem prawidłowej, pełnej podstawy prawnej przekazania. O przekazaniu sprawy każdorazowo zawiadamiać skarżącego/wnioskodawcę;
- 5) Jeżeli skarga/wniosek dotyczy kilku spraw podlegających rozpatrzeniu przez różne organy, wyodrębnić i rozpatrzyć zarzuty należące do właściwości organu zawiadamiając skarżącego o sposobie ich załatwienia, a w pozostałym zakresie odpis skargi/wniosku przekazać do organów właściwych na podstawie § 10 rozporządzenia w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków;
- 6) W przypadku stwierdzenia braku właściwości do rozpatrzenia skargi prawidłowo określać adresata pisma, do którego należy przekazać sprawę do jej rozpatrzenia;
- 7) Rozpatrywać skargi bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w ciągu miesiąca, a w przypadku niezałatwienia skargi w terminie określonym w art. 237 § 1 k.p.a. zawiadamiać skarżącego o przyczynach zwłoki oraz wskazywać nowy termin załatwienia sprawy w myśl art. 237 § 4 k.p.a. w związku z art. 36 k.p.a.;
- 8) W przypadku stwierdzenia braku właściwości do rozpatrzenia skargi przekazywać ją niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie siedmiu dni, do organu właściwego, zgodnie z dyspozycją art. 231 k.p.a.;
- 9) Jeżeli skarga dotyczy kilku spraw podlegających rozpatrzeniu przez różne organy (§ 10 ww. rozporządzenia w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków), zawiadamiać wnoszącego skargę niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie siedmiu dni, o przekazaniu odpisu skargi do organu właściwego;
- 10) Zaprzestać przekazywania celem rozpatrzenia zgodnie z właściwością anonimowych skarg/wniosków z uwagi na dyspozycję § 8 ust. 1 ww. rozporządzenia w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków, w myśl której anonimowa skarga/wniosek nie wszczyna postępowania skargowego/wnioskowego;
- 11) Zapewnić spójność zapisów rejestru skarg i wniosków z aktami postępowań skargowo-wnioskowych. Zaprzestać ewidencjonowania w rejestrze skarg i wniosków spraw wnoszonych telefonicznie oraz pism będących prośbą o złożenie wyjaśnień w sprawie skargi/wniosku rozpatrywanego przez organ występujący o wyjaśnienia.

Na podstawie art. 49 ustawy o kontroli w administracji rządowej wnoszę o poinformowanie o sposobie wykonania zaleceń, a także o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia działań, w terminie do dnia 29 maja 2015 r.

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI

/ - /

Tomasz Smolarz